

har været udbredt i en Række af Aar, forbi Officererne i Armeen have Afgang til ved Skolen at nyde Underviisning i Dyrlægevidenskab, idet det nemlig ansæes for ønskeligt, at Kavalleriofficererne opnaae den Indsigt, som dermed er forbunden, og det har altid været udbredt, uden at det nogenfinde har vaakt den allermindste Modstand; det er hver Gang blevet voteret saavel i Rigsdagen som i Rigsraadet, uden at der nogenfinde er blevet reist mindste Indsigelse derimod. Jeg kan ikke troe, at vore Forhold ere saadanne, at man skulde kunne sige, at der heri er noget Støbende for den almindelige Følelse; derfor vil den Enkelte gjerne i saa Henseende kunne have sin særegne Smag; men jeg troer, at vore Forhold i den Retning ere saadanne, at den Slags Kombinationer ikke vil kunne undgaaes, og jeg har aldrig hørt nævne, at man deri fandt nogen Prægravation. Det vilde vi ogsaa paa mange Punkter i vort Budget støde paa, at der vil udfordres en Samvirken af Kræfter og en Forening af Bidrag fra forskjellige Sider, for at en Institution kan kaldes tillive paa en saadan Maade, at man kan være tilfreds og føle sig beroliget med Hensyn til Udgifterne, der medgaae til den.

Som sagt, Hovedsagen her er for mig Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Forlæggelse af denne Underviisning vil være til Gavn for Landbohøjskolen, og jeg mener, at dette ogsaa maa være det i Debatten i denne Sal. Nu troer jeg, at dette vilde det være temmelig let at godtgjøre, naar man navnlig vil holde fast for Die, hvad Hensigten med Landbohøjskolen egentlig er. Det synes næsten, som om idetmindste nogle af de ærede Talere, der have havt Ordet i denne Sag, have tabt dette noget af Sigte. Det er forekommet mig, som om man var gaaet ud fra, at Landbohøjskolens Formaal var at opdrage unge Mennesker i Landvæsenets Praktik, men det maa jo erindres, at dette slet ikke er Mening, hvad der vil vides fra de vidtløftige Forhandlinger, der fandt Sted, netop da Landbohøjskolen blev oprettet. Det vil jo erindres, at Landbohøjskolen ikke

indeholder noget Afsbrug; de unge Mennesker, der ligge der, lære hverken at pløje eller saae; deri skulde de have Underviisning ganske andre Steder. Nei, Hensigten med Landbohøjskolen er en ganske anden. Den Underviisning, som der gives Landmænd, har, om jeg saa maa sige, et mere ophøjet og vigtigt Formaal, thi Hensigten dermed er at oplade unge Menneskers Dine for Naturlovene og den Maade, hvorpaa disse virke gennem den levende Plante- og Dyrenatur, hvori Landmændene komme til at bevæge sig. Den giver dem Indsigt først i Naturlovene i Almindelighed, i deres Røen- hed, om jeg saa maa sige, de saakaldte Grundvidensskaber, hvorom der jo ogsaa har været talt her. Dernæst viser den, hvorledes disse Love gjøre sig gjældende i Naturen, hvorledes de gjøre sig gjældende i Planteverdenen, hvorledes de gjøre sig gjældende i Dyreverdenen, idet den saaledes forklarer dem de Fænomener, der ville træde frem for dem i deres daglige Liv og Bedrift, og derved meddele dem en virkelig frugtbar Oplysning, der vil hjælpe dem til at skaffe sig Routine og udrydde Overtro, lære dem at bedømme og bruge Nytte af de Fænomener, der møde dem i deres Liv, og skjærme dem mod umodne Øbeer, samt lære dem at indsee, om Forsøg, der ere gjorte, og som de opfordres til at efterligne, virkelig fortjene at efterlignes. Den Dannelses og virkelige Landsudvikling, som Landmanden faaer derigjennem, er ham af den allerførste Vigtighed, og det er den, Landbohøjskolen fornemmelig beskræber sig for at meddele. Men nu, siger jeg, forekommer det mig klart, at dersom dette er Landbohøjskolens Hovedopgave, vil det, at en saa væsentlig Deel af den Natur, som den gennem Skovvæsenet kommer til at beskæftige sig med, er undragen derfra og ikke kommer med ind i den hele Række af Betragtninger, der føres frem for Elevernes Blik, være en overordenlig stor Mangel. Det Hele vil først fuldstændig blive afrundet og faae den Fylbigheid, det trænger til, naar det tillige kommer til at omfatte denne overordentlig væsentlige Deel af Elevernes Uddannelse. Saaledes vil altsaa den Op-